

DE HOUDING VAN ONZE ZESTIG PLUSERS TEN AANZIEN VAN WONINGAANPASSING. EEN POSITIEF OF NEGATIEF VERHAAL?

Heel wat ouderen willen zo lang mogelijk zelfstandig wonen in hun eigen, vertrouwde huis. Aanpassen van de woning kan daarbij een grote hulp zijn. Maar hoe staan ouderen tegenover woningaanpassing?

In het kader van haar masterproef voerde Annouk De Neels (lector ergotherapie aan de HoGent) recent onderzoek naar dit thema. Gebruik makend van data die eerder verzameld werden door onderzoekers van de Vrije Universiteit Brussel in het kader van de *'Belgian Ageing Studies'* (BAS, 2015) analyseerde zij enerzijds of 60-plussers een positieve, neutrale of negatieve kijk hebben op woningaanpassing, maar anderzijds ook welke (persoonlijke) kenmerken eigen zijn aan de zestig plussers (mannen en vrouwen) welke positief of negatief staan tegenover woningaanpassing.

Uit de resultaten blijkt dat de houding van 60-plussers ten aanzien van woningaanpassing overwegend negatief is. 48.6% van de onderzochte zestig plussers staat uiterst negatief of eerder negatief tegenover het aanpassen van hun woning. 27.2% van de zestig plussers staan positief tegenover het aanpassen van hun woning en 24.2% van hen staat er eerder neutraal tegenover. Deze bevindingen stemmen overeen met de wetenschappelijke literatuur.

Via het onderzoek wou men daarnaast ook achterhalen welke factoren de houding (positief of negatief) van de 60-plussers lijken te beïnvloeden. Variabelen die hierbij werden bekeken, waren socio-demografische kenmerken, socio-economische kenmerken, gezondheid, huisvesting en woon- en leefomgeving.

Men stelt vast dat inkomen en al dan niet eigenaar zijn van de woning geen verschil lijkt uit te maken. Leeftijd en aangepastheid van de huidige woning blijken dan weer wel van belang. Zo hebben zestig plussers die positief staan tegenover woningaanpassing een leeftijd variërend tussen 60-69jaar, zijn zij vaker eigenaar van een woning welke ernstig onaangepast is aan hun noden en ervaren zij een gemis aan vrijetijds- alsook toegankelijkheidsvoorzieningen in hun buurt.

Zestig plussers die negatief staan tegenover woningaanpassing zijn vaker 70-plussers en hun woning is eerder matig onaangepast aan hun noden.

De beweegredenen, waarom zestig plussers juist wel of niet positief staan tegenover woningaanpassing, kwamen in dit onderzoek niet aan bod. Willen beleidsmakers alsook professionelen ervoor zorgen dat ouderen **kwaliteitsvol** thuis kunnen blijven wonen, dan is inzicht in beweegredenen juist van essentieel belang. We zien al te vaak dat ergotherapeuten aanpassingen en hulpmiddelen adviseren om langer en veiliger zelfstandig thuis te kunnen wonen, maar dat het individuele aspect hierbij nog al te vaak vergeten wordt.

Een bijkomend aandachtspunt dat door dit onderzoek naar voor kwam is het belang van 'aging in place'. Vandaag de dag wordt nog te vaak de nadruk gelegd op het aanpassen van de woning. Maar ouderen leven vaak al jaren in een bepaalde wijk, gemeente of buurt, en maken deel uit van een bepaalde gemeenschap,... Niet alleen de toegankelijkheid en veiligheid van de woning, maar van die hele buurt speelt een rol. Een perfect aangepaste woning hebben is één zaak, maar wat ben je met een buurt waartoe je geen toegang hebt?

Wil men ervoor zorgen dat ouderen niet alleen langer maar ook kwaliteitsvoller thuis blijven wonen, dan is zowel inzetten op woningaanpassing als aandacht hebben voor de buurt een must!